

336.2
(Ч97.10)(094.5)

Д

ДЕ У ПРАВИЛИМА

ЗА ИЗВРШЕЊЕ

ЗАКОНА О ДРЖАВНОЈ ТРОШАРИНИ



У БЕОГРАДУ
ШТАМПАРИЈА КРАЉ. СРБИЈЕ
ДРЖАВНОЈ ШТАМПАРИЈИ КРАЉ. СРБИЈЕ
1912.

ЦЕНА 0·20 ДИН.

Чиједно у нови инвентар бр. 2281
1. јануара 1942. год.
Београд.

ИЗМЕНЕ У ПРАВИЛИМА

ЗА ИЗВРШЕЊЕ

ЗАКОНА О ДРЖАВНОЈ ТРОШАРИНИ



У БЕОГРАДУ
ШТАМПАНО У ДРЖАВНОЈ ШТАМПАРИЈИ КРАЉ. СРБИЈЕ
1912.



МИ
ПЕТАР I.

ПО МИЛОСТИ БОЖЈОЈ И ВОЉИ НАРОДНОЈ
КРАЉ СРБИЈЕ

На предлог Нашега Министра Финан-
сија потврђујемо:

Дир. бр.,
38646



ИЗМЕНЕ У ПРАВИЛИМА*)

за извршење закона о државној трошарини

које је израдио Министар Финансија, по споразуму са Државним Саветом, од 24 фебруара 1912. године Бр. 1611, на основу другога става члана 75 закона о држав-
ној трошарини, а које гласе:

I.

У члану 20 тачка 2 мења се и гласи:
„г. за остале предмете пропратница
или спроводница и признаница.“

*) Ове измене ступиле су у живот 14. априла 1912. године

II.

Члан 216 мења се и гласи:

„Члан 216.

1. Да би се отклонила тешка и компликована контрола на израђену грађу у земљи, трошарина ће се наплаћивати само на обло дрво, по члану 22 трошаринске тарифе. Према томе трошарина се неће наплаћивати на стругану или тесану грађу од облица на које је државна трошарина наплаћена, јер се извршеном наплатом на облу грађу постиже равномерно оптерећење израда од те грађе из Тбр. 20 и 21 трошаринске тарифе, пошто се од обле грађе добија од прилике 50% тесане грађе. При увозу грађе са стране царинске власти вршиће наплату државне трошарине онако, како је у тач. 20, 21 и 22 трошаринске тарифе прописано.

2. Као грађа која подлежи плаћању државне трошарине сматра се она грађа, одсечена од четинастих дрвета, која на дебљем крају има више од 10 сантиметара дебљине у пречнику не рачунајући кору и која се поред осталога може употребити и за весла (дунен), бандере, мотке

и др., код осталих врста дрвета она, која на дебљем крају имају више од 12 сантиметара дебљине у пречнику не рачунајући кору, а могу се употребити за мртвеке, греде, диреке, бандерс, прагове, и др.

3. Као грађа не сматра се и не подлежи плаћању државне трошарине:

а) дрво за гориво; и

б) четинаста дрвета испод 10 сантиметара на дебљем крају, а од осталих врсти дрвета она, која имају испод 12 сантиметара на дебљем крају.

4. Наплата државне трошарине врши се према укупној запремини одсечених, окресаних и завршених дрвета, не одбијајући ништа сем коре.

5. У смислу члана 5 закона о државној трошарини, сматра се да је обла грађа, која се сече у државним, општинским, црквеним, манастирским и приватним шумама пуштена у промет онога тренутка кад је трошарина плаћена и грађа жигосана шумским или трошаринским жигом.

6. Лица, која нису земљорадници, плаћају државну трошарину из Тбр. 22 члана 76 закона о државној трошарини, без об-

зира где су грађу одсекли, у државним, општинским, сеоским, црквеним, манастирским или приватним шумама и забранима.

7. Државну трошарину плаћа и земљорадник у овим случајевима:

- a) кад грађу сече у државним, општинским, сеоским, манастирским и црквеним шумама и забранима за продају, и
- b) кад ради продаје грађу сече у приватној шуми или забрану, који није његова својина, без обзира на то да ли тај забран или шума подлежи државном надзору, или не.

У овом последњем случају, ако забран или шума не подлежи државном надзору, и земљорадници морају известити шумску, односно трошаринску власт о сечи грађе, платити државну трошарину и тада и за њих важи у свему тач. 12 овога члана.

8. Земљорадник не плаћа државну трошарину на облу грађу:

- a) кад сече грађу за домаћу потребу, без обзира на то да ли грађу сече у државним, општинским, сеоским,

манастирским или у приватним шумама и забранима. Као грађа за домаћу потребу сматра се она, која је потребна и намењена за прављење кућа за становање, стаја и других споредних зграда потребних дотичном земљораднику, воденице поточаре на сопственом земљишту и радионице (сушнице) за прераду воћа за извоз у обиму личне производње, за ограду његовог имања; међутим грађа за израду земљорадничког алате и за израду предмета домаће кућевне индустрије, не плаћа државну трошарину, без обзира да ли су ови израђени предмети намењени за пострубу земљорадника или за продају.

- b) кад сече грађу у своме забрану, или у својој шуми, без обзира на то шта ће са овом грађом учинити.

9. Као земљорадник сматра се сваки онaj који се сматра као такав по тач. 4 а § 471 грађ. суд. поступка и правила Министра Правде од 4. фебруара 1874 год. № 354 (Зборник XXVI стр. 14) под 1 и 2.*)

* Тачка 1. и 2. Правила Министра Правде од 4. фебруара 1874. год. Бр. 354. код § 471. тач. 4а грађ. суд. поступка, гласи:
1. Под именом земљоделца, као што прије став тачке 4.а, закона ох 24. Децембра 1873. год. јасно показује, разуме се не само

10. На грађу одсечену у земљи наплаћује се државна трошарина по тач. 22 трошаринске тарифе само онда кад се у шуми или у забрану сече по пропису тач. 12 и 13, те према томе се трошарина неће наплаћивати на облу грађу, или на ма коју врсту израђевине од обле грађе, које се на пијацу ради продаје доносе.

11. И лица, која нису земљорадници не плаћају државну трошарину на грађу кад ову секу у својим забранима за своју домаћу потребу, а тако исто не плаћају ни земљорадници кад грађу секу у својој шуми или забрану, без обзира на то шта ће са том грађом учинити, али су

онај који у селу живи, већ и онај који у вароши живи, али би му ипак земљоделство било главна радња, којој себе и породици издржава. Овде нарочито долазе они, који живећи у вароши, какав занат раде, но тај им без земљоделства не доноси такав приход да себе и породици издржавати могу; такови су поглавито лончари, укари, покровије (мутавије), крпачи различних заната, одвеј незнатни бакалци, бербери, рабације и т. д.

Живети од земљоделства не подусловљава да сваки мора имати плуг и волове. Ово се може и под најам или на послугу од другог узети, те да се земља ради. Према томе ма да који у вароши живећи нема плуг и стоку којом земљу ради, ипак се на њега простире оно благодејање закона да му се алат за земљорадњу нужан као: мотика, секира, будак и коса у полиц узети не може, а исто тако и она количина хране која се законом земљоделцу оставља.

2. Под земљоделством разуме се и радња винограда или баштовања.

они дужни узети пропратнику од општинскога суда у чијем се кругу шума или забран налази, којом ће се тврдiti да је грађа заиста одсечена у њиховим шумама или забранима.

12. Ако трговци и предузимачи, и у опште лица која нису земљорадници (коловари, качари и др.), секу грађу у приватним шумама, које не подлеже државном надзору, дужни су истога дана кога хтедну вршити сечу, известити о томе шумску власт, ако је у дотичном срезу седиште шумске власти. у противном дужни су о томе известити пореско одељење дотичнога среза као трошаринску власт. Шумска односно трошаринска власт одмах ће изаћи на место сече, оборену грађу премерити и жигосати својим жигом. Чим је грађа жигосана сопственик је њен дужан платити државну трошарину и то контролору државне трошарине или порезнику одмах, ако је жигосање извршила трошаринска власт, а ако је жигосање извршила шумска власт онда у року и на начин изложен у тач. 13. овога члана.

Ко сечи не извести шумску или трошаринску власт, као што је напред про-

писано, сматра се као кријумчар државне трошарине и подлежи казни из члана 34 закона о државној трошарини, без обзира на то, да ли је грађа дигнута са места сече, или не.

13. Чим шумска власт премери и живоше шумским жигом одсечену грађу, и уведе је у своје књиге, издаће одмах сопственику грађе на потпис акта „Упутницу“ на надлежно пореско одељење, у чијем се кругу грађа сече, за наплату државне трошарине, а једновремено известиће о томе актом надлежно пореско одељење.

Акт Шумске Управе има да гласи:

Пореском одељењу Н.

Н. Н. трг. из Н., одсекао је у (назив шуме или забрана и место где је):

..... комада облици букових, церових и врбових у износу куб. метара; и

..... комада осталих врсти дрвета осем букових, церових и врбових у износу куб. метара, за коју грађу има да плати дин. на име трошарине у року од десет дана од данас.

Одељење ће известити Шумску Управу о наплати државне трошарине.

Под данашњим издата је гореименованом лицу „Упутница“ за то одељење.

Окружни Шумар.

Упутница пак, коју Шумска Управа издаје приватнима, има да гласи исто тако као и акт њен, само са том разликом што ће место речи „Пореском одељењу Н.“, стајати „Упутница за пореско одељење Н.“, и што неће бити реченице: „Под данашњим издата је гореименованом лицу упутница за то одељење“.

14. Сопственик грађе дужан је, у року од десет дана најдаље од дана издате упутнице, исплатити пореском одељењу државну трошарину. Пореско одељење одузеће „Упутницу“ и на примљену суму трошарине издати признаницу по обрасцу бр. 29 у којој ће још дописати из које је шуме или забрана грађа, а на примљеном акту од шумске власти означити кад је и колико је државне трошарине наплаћено, и под којим бројем дневника трошаринског унесена у државну

касу, здружити тај акт са „Упутницом“ и све оставити у архиву. Примљене суме морају се истог дана увести у трошарински дневник, и крајем сваког месеца послати окружној благајни. Но ако сопственик грађе дође одељењу са „Упутницом“ пре но што је стигао акт Шумске Управе, одељење ће ипак наплатити државну трошарину, на „Упутници“ означити дан наплате и број дневника трошаринског под којим је сума унета у државну касу, па кад акт стигне са овим је здружити и оставити у архив. У сваком случају пореско је одељење дужно известити Шумску Управу да је наплатило државну трошарину.

15. Ако сопственик грађе не плати државну трошарину у року од десет дана од дана издате му упутнице, односно датума на извештају Шумске власти, пореско одељење ће најдаље за три дана узети у попис за продају односну грађу ради наплате државне трошарине. Попис и процену ће извршити у присуству шумске власти, и на исти ће се позвати и сопственик, ако жели да истом присуствује. Продају ће објавити у месту седишта пореског одељења и општини у

чијем се атару грађа налази, и најдаље у року од десет дана извршити је, без икаквих других формалности. Надметачи су дужни пре лицитације поред кауције у 10% од процењене вредности грађе положити још и целокупни износ трошарине.

Остатак новца по наплати државне трошарине и трошкова предаје се сопственику грађе.

16. Одсечену грађу не може сопственик са места сече подићи док шумској власти не покаже признаницу пореског одељења да је трошарину исплатио, и док се на њу жиг не удари. Ко противно поступи сматра се према тач. 8. члана 33 закона, као кријумчар и подлежи казни по члану 34 закона о државној трошарини, ако трошарину није до дана покретања грађе платио, а ако је дотле исплатио био трошарину, а није сачекао да се грађа жигоше, казниће се по члану 42 трошаринског закона.

17. Шумски и трошарински органи у кругу своје надлежности водиће надзор да ли је обла грађа жигосана шумским (тач. 13) односно трошаринским (тач. 12)

жигом. У свима случајевима у којима је грађа по закону и овим правилима требала бити жигосана, а жигосање није извршено, они су дужни да извештавају пореско одељење о томе ради предузимања потребне истраге.

18. На грађу, на коју је плаћена трошарина по ранијем закону, а која се буде кретала после 1. јануара 1910. године, доплатиће се трошарина по закону, који важи од 1. јануара 1910. године.

III

Ове измене ступају у живот за тридесет дана од дана обнародовања.

Наш Министар Финансија нека изврши овај указ.

12. марта 1912. год.

у Београду

П Е Т А Р С. Р.

Министар Финансија,
Стој. М. Протић с. р.



Arh. br.
38646